2014-08-09

Angst & Domme Beslissingen – Deel 1 (werk)

Dag allemaal,
Vandaag laat ik zien hoe mensen die zich door angst laten leiden, onverstandige of domme beslissingen nemen, ook al hebben ze niet in de gaten dat ze door angst gedreven worden en denken ze dat ze het juiste in de Heer doen.

Jezus zei 'wijsheid is gerechtvaardigd op grond van haar werken (door al haar kinderen),' wat wil zeggen dat een wijze beslissing op dat moment vaak niet als wijs wordt gezien, maar later wijs blijkt te zijn door het resultaat, de werken, van die beslissing. (Mattheüs 11:19, Lucas 7:35)

Mijzelf voor gek zetten?
Het was de eerste keer dat ik een toilet demonteerde. Chris had bedacht dat een speelgoedje een eindje moest gaan zwemmen, maar het kwam vast te zitten op zijn weg naar beneden, en ik kon er niet bij. Ik herinner mij nog wat Jason naar beneden riep, als was het gisteren: "Mam, Pap! Chris spoelde mijn lego mannetje door het toilet en nu staat de vloer onder water!"

In mijn gehannes had ik iets gedaan waardoor het toilet bleef spoelen, en al probeerde ik dat op te lossen, het lukte niet.
Dus ging ik naar een bouwmarkt en kocht alles wat er te vinden was op de afdeling 'toiletten' dat maar enigszins leek op de binnenkant van ons toilet. Bovendien kocht ik een stuk gereedschap dat dingen die in het toilet vastzitten, en daar niet thuis horen, weer los kon krijgen.

Ik hield de jongens op een afstand toen ik alle onderdelen op de badkamervloer uitstalde, alsof ik een meester monteur was die een ingewikkeld mechanisme weer in elkaar kon zetten, al had ik geen idee wat ik met al die onderdelen aan moest. "Daar heb je het al" dacht ik. "Ik heb genoeg onderdelen om mijzelf mee voor gek te zetten."

Door een proces van elimineren, kwam ik er achter wat ik moest doen en leerde ik de eerste les op een natte manier – eerst de hoofdkraan van het water dicht draaien! Uiteindelijk kon ik Lego man redden en hadden we weer een werkend toilet.

Niet wetend welk onderdeel waar hoort in het nemen van beslissingen
Als er beslissingen voor ons liggen uitgestald, als die onderdelen van dat toilet, worden we onzeker en weten we niet hoe alles in elkaar past. We bidden: "Heer, help me!" en gaan voorwaarts, en laten de stukjes passen op de manier waarop wij denken dat de stukjes van ons leven moeten gaan, om later te ontdekken dat we een complete idioot van onszelf gemaakt hebben…wijsheid, of stommiteit, wordt duidelijk door haar kinderen. Jaren later kijken we terug en zouden we willen dat we de herinneringen daaraan weg zouden kunnen vegen, en vragen ons af…

Angst is heel subtiel, als het gaat om beslissingen nemen. Je moet de Vader en Zijn vrede in jouw geest werkelijk kennen, evenals weten wanneer je het gezond verstand moet gebruiken en je eigen oordeel, om wijze beslissingen te kunnen nemen. Je moet ook beseffen dat angst een geest is – een individuele geest die jou wil kwellen.

Dus geef ik vandaag 3 voorbeelden, die ik de 40 jaar dat ik met de Vader wandel, in één of andere vorm gezien heb.

#1 – Angst in een werk situatie
Ik moest iemand op het werk confronteren over zijn gedrag, maar wilde dat niet doen. De angst was dat ik ontslagen zou worden, want het ging om de baas van mijn baas. Die angst leidde ertoe aan Barb en de kinderen te denken, die van mij afhankelijk waren, omdat ik de kostwinner was. Die angst liet mij nadenken over de jongens, die dan niet meer in de christelijke school zouden kunnen blijven, en daarna kwam de angst dat ik terug zou gaan naar een minimum salaris.

Die gedachte leidde naar het verkopen van ons huis, verhuizen naar een te klein appartement…allemaal erge situaties. Ik begon mij af te vragen of het niet de tijd was voor de Heer om deuren in de bediening voor mij te openen, de standaard "De Heer leidt mij verder"

realisatie/leugen/halve waarheid die zo velen gebruiken om de waarheid te verhullen waarom men niet meer een bepaalde positie heeft.

Dus wist ik dat ik allereerst naar Hem moest kijken om te zien hoe ik in deze situatie meer als Christus zou kunnen gaan worden, en wat ik zag, vond ik niet leuk – vrijmoedigheid, opkomen voor wat juist is, ongeacht de consequenties. Ik wilde **zo** graag dat ik naar een andere baan kon gaan…dat leek voor mij de makkelijkste weg te zijn. Ik wilde ontsnappen aan een humeurige baas, wilde hem niet confronteren, en wilde dus niet in Christus groeien. Maar ik deed het wel, en hij waardeerde het feit dat ik één van de weinigen was die geen 'ja-knikker' was – ik gaf hem recht voor zijn raap antwoorden, of hij dat nu leuk vond of niet.

Gecentreerd zijn op de Heer
In bijna 4 decennia heb ik gezien hoe mensen hun gebrek aan ruggengraat wegredeneren als 'De Heer leidt mij verder.' Het mag duidelijk zijn dat de Heer ons vaak verder leidt, maar ik heb het hier over mensen die er voor kiezen weg te lopen voor een situatie, door ander werk aan te nemen, en die niet de vrijmoedigheid van een David of Ruth laten zien, en geen persoonlijke groei, en daardoor Zijn trouw, die gezien kan worden aan de andere kant van die situatie, missen.

Vaak bellen mensen, of e-mailen mij, dat hun baas of collega verschrikkelijk is om mee te werken. Ze vloeken, zeggen onethische of immorele dingen en vaak misbruiken de baas of die collega hun positie in het bedrijf…wat allemaal waar kan zijn. Mensen die het bovenstaande doen, hebben persoonlijke kwesties en problemen.

Maar als ik mensen vertel dat het mogelijk is dat de Heer hen als persoon wil laten groeien, dat mensen als Jozef, Daniel, Debora, Ruth, de jonge Samuel, en David, allemaal een uitweg wilden hebben uit een situatie, maar dat de uitweg kwam DOOR een situatie, wat leidde tot een grotere volwassenheid in de Heer, loopt men hiervoor weg.

Er is een tijd om weg te gaan uit een dergelijke situatie, maar mijn ervaring is dat dit pas gebeurt nadat jij, als zout, de tijd hebt gehad om wat goed en fout is, voor hen neer te leggen, zodat zij weten wat gedaan moet worden. ALS ze Zijn genade afwijzen, door jou heen, leidt de Heer je verder omdat ze niet jou, maar Hem in jou, afwijzen.

Velen denken eerst 'ontsnappen' in plaats van 'hoe kan ik in deze situatie meer als Jezus worden?' Men laat liever het bekende achter, voor zichzelf, hun echtgenoot, kinderen en vrienden om via een andere baan een uitweg uit die situatie te hebben, waarbij men God gebruikt als verklaring voor de nieuwe weg die men gaat, in plaats van ruggengraat te ontwikkelen en op te staan en hun positie in het bedrijf te gebruiken.

Vrees voor mensen is de meest voorkomende vrees die er is, en dezelfde mensen die pochen op Christus in hen, en wat voor geweldigs God doet, en dat posten op sociale media of die getuigen tegen vrienden of in de kerk over wat God doet, raken ineens die vrijmoedigheid kwijt als het erop aan komt de man of vrouw van God te zijn die ze zouden moeten zijn. Zij denken 'uitweg' in plaats van op te staan tegen een baas, een collega, hen te confronteren en/of grenzen aan te geven waar men wel of niet wil gaan.

Met de angst afrekenen VOORDAT je gaat bidden
Filippenzen 4:6,7 is één van de weinige stap voor stap instructies in het Woord. Paulus zegt: (1) "Weest in geen ding bezorgd, maar (2) laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. (3) En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten behoeden in Christus Jezus."

Het probleem dat ik had, was dat ik die vrees de hele tijd bij mij bleef houden in mijn gebed, met als gevolg dat ik bij mijn 'amen' nog geen vrede had. Dus nam ik de instructie van Paulus als een stap 1, dan stap 2, en dan 3: vrede is het resultaat.

Ik worstelde 3 weken lang met angst en zorgen en mijn verzoek wachtte als een snelkookpan op een pitje, totdat ik de vrees aanpakte. Ik durfde mijn verzoek pas te noemen toen ik kon zeggen dat ik 'in geen ding bezorgd' was. In mijn gedachten was ik alle mogelijke scenario's langs gegaan, zoals ik dat deed met al die onderdelen van het toilet.

Aan het eind van die weg van vrees, stond Hij daar, en liet Hij zien hoe getrouw Hij geweest was in ons leven. Toen de weg van vrees mentaal bewandeld was, pas TOEN liet ik mijn verzoek aan Hem los, met dankzegging. En ineens overweldigde de vrede van Hem mijn geest…Ik wist dat Hij het gehoord had, dat Hij voorziening gemaakt had, en ik wist dat de stukjes van mijn situatie in Zijn perfecte volgorde in elkaar gezet zouden worden…Nu doe ik onmiddellijk iets aan die vrees, en kan ik bidden en ontvang ik die vrede – maar toen ik begon, was het moeilijk!

Vrij van angst te zijn stelt ons in staat het juiste te doen, ongeacht de consequenties. Soms kan dat betekenen dat we iemand op ons werk moeten confronteren. Of dat we goed en fout moeten bepalen, moreel en immoreel, ethisch en onethisch. Dat we kiezen of we als een Daniël of een Ruth willen zijn, in plaats van te liegen dat 'de Heer een nieuwe baan gegeven heeft'.

Zeker opende Hij die baan voor jou, maar je kunt er zeker van zijn, dat je later op je weg die angst voor mensen weer tegen gaat komen, in deze baan of de volgende, omdat Hij probeert ons te vormen naar Zijn beeld en niet zal opgeven totdat Hij Zijn werk in ons voltooid heeft.
Volgende week situaties met familie en relaties.

Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-08-16

Angst & Domme Beslissingen – Deel 2 (familie)

Dag allemaal,
Vorige week deelde ik dat angst een weg zoekt uit een moeilijke situatie, bijvoorbeeld werkgericht, in plaats van naar de Heer te kijken om te weten wat Hij in ons wil uitwerken! Ik noemde ook dat deze voorbeelden voor iedereen bedoeld zijn, zonder specifiek te zijn, en zijn dan ook een compilatie van ervaringen die ik in de bediening meegemaakt heb. Zo ook deze week.

Steeds groter wordende cirkels naar buiten toe
Als de Heer met iemand bezig is over een bepaald probleem in zijn leven, houdt Hij die dingen privé tussen Hem en die persoon, in diens hart. Dat is Zijn eerste poging die persoon aan te spreken over een bepaalde zonde of probleem. Deze periode kan kort duren of juist jaren lang, zelfs tientallen jaren, omdat Hij erop wacht dat zij die zonde in hun leven gaan aanpakken.

Pas als alle inspanningen van de Heer om de zaken privé te houden niets uitwerken, pas dan zorgt de Heer ervoor dat iemand in diens naaste omgeving achter die zonde komt – bijvoorbeeld een echtgenoot, echtgenote, of een vriend. Laten we eens naar een voorbeeld daarvan kijken binnen een huwelijk.

Laten we zeggen dat een echtgenote achter een bepaalde zonde van haar man komt; de bedoeling van de Heer is dat haar echtgenoot zichzelf zal vernederen voor zijn eega, zodat ze samen kunnen werken om dat probleem aan te pakken. En vaak zijn er ook problemen in dat huwelijk die gedeeltelijk bijgedragen hebben aan die zonde. Hier vind je de Heilige Geest – bij de man en zijn vrouw; de zonde is nog steeds privé, als zij samen werken aan die kwesties.

Zelfs als de zonde het gevolg is van bagage dat men meegenomen heeft in het huwelijk, openbaart de Heer die zonde aan de echtgeno(o)te, om zo genezing en een op Christus gelijkend karakter te bewerkstelligen, wat resulteert in een sterkere band tussen man en vrouw.

Hetzelfde proces gebruikt de Heer in het geval van twee goede vrienden – Hij vergroot discreet de cirkel, zodat die persoon de zonde kan gaan aanpakken die aan die goede vriend van hem toevertrouwd werd.

Je vindt het hier, al had je nooit gedacht dat dit gedeelte daar over gaat

We zien dit proces in Mattheüs 18:15-20, waar het onderwerp vanaf vers 11 het verloren schaap is, en waar Jezus leert wat men moet doen als iemand een overtreding begaan heeft (vers 15). Het verloren schaap weet dat het gezondigd heeft, dus dat is de Heer die hier privé met hem over spreekt. Dan zegt Jezus dat 1 persoon, die van die zonde afweet, naar hem toegaat om zo verzoening te brengen. Als dat afgewezen wordt, gaan er 1 of 2 anderen mee, die nu ook van die zonde weet hebben, en als alle 3 afgewezen worden, moet het aan de leiding verteld worden.

Als die persoon de poging van die leider(s) ook afwijst, zegt Jezus dat we hem moeten behandelen met liefde, zoals je dat met een onbekeerde zou doen – hem niet verbannen, zoals dat verkeerd geleerd wordt door veel voorgangers, maar die persoon lief hebben met dezelfde liefde die je voor een zondaar hebt. (Mattheüs 5:43-45; 18:17)

Die 2 of 3 komen samen in eenparig gebed voor hun vriend, met het doel dat er verzoening en herstel plaats gaat vinden, en de Heer is in het midden van hun gebed om bekering, genezing en herstel uit te werken. (als je meer wil weten hierover, heb ik een aantal series over vergeving die hier dieper op in gaan, en ook Bergrede 2 gaat hier gedeeltelijk over.)

Terug naar de Heer en het hart van die persoon
Allereerst spreekt de Heer tot iemand hart, privé, het is iets tussen hem en de Heer. Als men hier niet op ingaat, staat de Heer toe dat een echtgeno(o)te of goede vriend erachter komt. Wil men er nog steeds niets aan doen, dan vergroot de Heer de cirkel naar buiten toe, naar een 3e partij, zoals een voorganger, een raadgever – de bedoeling van de Heer is om hulp te geven via een gerespecteerde 3e partij, en de zaak blijft zo nog steeds privé. Die 3e persoon wordt gebruikt om die ander te helpen, of, in het geval van een huwelijk, om dit echtpaar te helpen en genezing te brengen.

Als die persoon nog steeds niets wil doen aan zijn probleem, <u>kan de Heer die zaak publiekelijk maken</u>, omdat men weigerde die zonde aan te pakken. We zien dit in de Bijbel, o.a. in het leven van koning Saul, en David, bij Ananias en Saffira, en bij de man die een sexuele relatie met zijn stiefmoeder had, in 1 Korintiërs 5.

Recentelijk hebben we dit gezien in het publiekelijk bekend worden van fouten van bekende sprekers en voorgangers, en in elk geval heeft de Heer hetzelfde patroon gevolgd in het omgaan met die zonde – eerst privé, dan naar buiten toe naar de echtgeno(o)te, dan naar anderen in de bediening, en pas daarna werd het publiekelijk bekend, zodat men uiteindelijk (hopelijk) die kwestie, die zonde, zal gaan aanpakken.

De Vader is veel groter dan wat de meeste christenen denken, want Hij doet hetzelfde met mensen die zowel gered als niet gered zijn, zodat Hij goed kan zijn voor hen, en met de hoop heelheid tot hen te brengen: Dat echtpaar verderop in de straat dat ging scheiden, nadat het uit was gekomen dat zij een affaire met haar baas had, is het gevolg van het niet aan willen pakken van de verborgen verlangens die zij jaren lang koesterde, maar waar zij niets aan wilde doen – in God of niet.

Misschien ken je een ander echtpaar, waarbij bijvoorbeeld één van hen al het spaargeld opgemaakt heeft om de gokverslaving te voeden, en men daardoor het huis kwijtraakt is. In al deze gevallen, gered of niet, poogt de Heer allereerst die kwestie privé te houden en op te lossen, en zo niet, dan met een echtgeno(o)te, en indien nog niet, met een derde partij erbij, en pas op het laatst wordt het openbaar gemaakt…

Hij zei, zij zei, iemand is bang wat te zeggen
Laten we eens zeggen dat een echtgenote porno vindt op de computer van haar man. Tot dat moment is de Heer bezig geweest in het hart van die echtgenoot om hem zover te krijgen dat hij niet meer naar porno sites kijkt, maar zonder succes. Het probleem van lust was waarschijnlijk al een probleem vóór het huwelijk, maar nu heeft de Heer een echtgenote in zijn leven gegeven om hem te helpen hier een eind aan te maken. Dus toen hij privé niets aan het probleem deed, stond de Heer het toe dat de echtgenote er achter kwam.

Angst kan de echtgenote allerlei gedachten laten denken over het confronteren van haar echtgenoot hiermee – Zal hij mij verlaten? Zal hij mij slaan? Zullen onze vrienden erachter komen? Hoe kan ik hem weer gaan vertrouwen? Angst kan ook opkomen bij de echtgenoot die betrapt werd. Zal er in woede of in nederigheid gereageerd worden hierop? Nu mijn geheim bekend is, zal zij mij verlaten?

Moet ik mij rechtvaardigen voor wat ik gedaan heb of moet ik het boetekleed aandoen? Bij vrienden zal het vaak het eind van de relatie betekenen, want dit is voor degene die in zonde is, makkelijker dan om te moeten gaan met de pijn en het gekwetst zijn van hun vrienden.

De makkelijkste weg is meestal die van de duivel, de moeilijkste is de weg van God. Als iets gemakkelijk is, is er nauwelijks groei, en groei is nooit makkelijk en comfortabel. Een discipel zijn en groeien in een karakter dat op Christus lijkt, houdt een serie van moeilijke beslissingen en keuzes in, die ingaan tegen de angst die zegt hiervan weg te lopen en opnieuw te beginnen. Iemand is eigenlijk in afgoderij als hij/zij besluit niets te willen doen aan het probleem: Men plaats het afgod 'zelf' boven groei in Christus.

Angst presenteert de ergste scenario's aan zowel echtgenoot als echtgenote. Bij vrienden veroorzaakt angst aanstoot nemen, boosheid, niet gewillig willen zijn (opnieuw) kwetsbaar te zijn bij die vriend/in, pijn wordt op oudere pijn gestapeld, enz.

Wat angst zegt
Angst presenteert allerlei verschrikkelijke dingen, waardoor iemand 's nachts wakker ligt. Vaak zorgt angst ervoor dat iemand besluiteloos blijft, want het is zoals Jacobus zegt, dat iemand die innerlijk verdeeld is, niets van de Heer ontvangt. Angst zorgt er ook voor dat men beslissingen neemt die op angst gebaseerd zijn, maar gehuld worden in geestelijkheid: De Heer leidt ons verder. De Heer leidt ons uit deze kerk. De Heer opende een andere baan in een andere staat voor ons.

Deze verklaringen voor onverwachte veranderingen in een familie of gezin, zijn vaak een dekmantel voor dat gezin, dat in de jaren daarvoor niet afgerekend heeft met een bepaalde zonde of probleem. Maar beslissingen die voortkomen uit angst, zijn zelden de perfecte wil van de Heer. Meestal is het een uitstel en komt er later een moment dat het stel een zeer belangrijke beslissing onder ogen moet zien – doe er wat aan, of niet, blijf in het huwelijk, of niet. Zoek professionele hulp, of niet. De Heer laat niet los en zij komen dezelfde berg weer tegen, of dat nu over 1, 5 of 10 jaar is – Hij brengt ze weer in zo'n zelfde situatie.

Waar angst jou niet aan laat denken, is de genade en de voorziening van de Heer die er in ieder punt van je leven was. De grote liefde en genade en de juiste tijd van de Heer die Hij jou in het verleden heeft laten zien.

De beloften van de Heer worden niet aangetast door angst en door dingen die onverwachts op je pad komen. Wij moeten onze gedachten weten te disciplineren door na te denken over wat de Heer in het verleden in ons leven gedaan heeft, in plaats van na te denken over de toekomst, en bang te zijn opnieuw gekwetst te gaan worden. Zoals Corrie ten Boom zo vaak zei: "Wees nooit bang een onbekende toekomst toe te vertrouwen aan een bekende God."

We moeten niet vergeten waarom de Heer die zonde bekend gemaakt heeft: zodat die persoon en zijn geliefden af zullen rekenen met die zonde; dat er bekering plaats vindt en er opnieuw aan de relatie gebouwd gaat worden en men grotere kracht in Hem gaat vinden.

We hebben nog maar een beetje behandeld over angst in het nemen van beslissingen, dus tot de volgende week,
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-08-23

Angst & Domme beslissingen – Deel 3 (Familie/geld 1)

Dag allemaal,
Ik heb het gehad over hoe we door angst beslissingen nemen die we anders niet genomen zouden hebben, en vaak worden die angsten gemaskeerd door geestelijkheid.
Vandaag gaat het over familie en geldzaken, deel 1

Maar eerst, heb jij ook wel eens zo'n gesprek gehad…
De afgelopen 2 weken zijn we druk geweest met het leeghalen van Chris' kamer, de badkamer en mijn kantoortje, om plek te maken voor zijn aangepaste bed -en badkamer. Met wat we nu al gedaan hebben, lijkt ons huis het meest op een pakhuis van een verhuisbedrijf, met al die dozen die op elkaar gestapeld zijn.

Na een tijdje echter maakt het je niet meer uit waar de dingen moeten staan, en ga je gewoon in de automatische piloot aan het werk. En zo gebeurde het dat Barb en ik dit gesprek hadden, toen we in mijn kantoortje stonden en we naar de 12 op elkaar gestapelde dozen keken, die bijna tot aan het plafond reikten:

"OK John, wil je nu deze dozen ergens anders neerzetten?" Ik: "Waar naartoe?" "Naar onze slaapkamer natuurlijk, dat heb ik je toch al gezegd." "Waar dan?" (Met een blik op mijn gezicht dat wil zeggen 'dat ga ik dus echt niet doen') "In de slaapkamer!" "Maar waar? Er is nergens plek, dat is mijn probleem." "Luister nu gewoon en doe wat ik zeg." "Maar waar naar toe dan? Ik moet nu al allerlei gymnastische toeren uithalen om iets te kunnen pakken." "Dat zoek je zelf maar uit, zet ze nu gewoon daar neer." "Nee, kijk jij zelf maar in onze slaapkamer en zeg dan waar ze moeten komen te staan."

(Een kleine pauze, ze loopt er naar toe en komt weer terug) "Je hebt gelijk." (O, wat hoor ik die woorden graag uit de mond van mijn vrouw komen) "OK, we zetten ze dan maar in de woonkamer neer, voor de open haard en dan maken we plek in jouw werkplaats en dan gaan ze daar naartoe." (ik krijg visioenen van gereedschap dat onder lagen karton verdwijnt en pas in het voorjaar weer tevoorschijn komt)

Wel, ik heb die dozen verplaatst naar de open haard, en ik heb weer een deel van mijn werkplek opgeofferd, maar het moet gezegd worden dat zij geweldig werk geleverd heeft in het sorteren, het bijhouden en stapelen van dingen om ruimte te maken, terwijl ik de dozen naar mijn werkplek verplaatste.

Beslissingen nemen lijkt daar wel wat op. En met dit onderwerp in het oog, moet jij je voorstellen dat iedere optie hierboven met angst gepaard gaat, waardoor we van de ene naar de andere richting gaan, we geconfronteerd worden met angst, terugdeinzen, een andere richting proberen, weer een andere angst onder ogen moeten zien. Wat moeten we nu doen? Waar moeten we naartoe? Angst om God te missen is aan de ene kant en aan de andere kant is er de angst iets te doen wat de duivel juist wil.

Over angst
Je hebt natuurlijke angst – stap niet voor de trein. En je hebt natuurlijke angst waar een geest aan kleeft, die iemand verleidt ergere angsten te ontwikkelen. Eerst is er de angst voor een trein te stappen, dan blijft men weg van treinen en treinstations, omdat ze nog meer angst geven, en daar zijn veel vreemden, wat ook eng is. Daarna is het dat een groep mensen griezelig is, en wat volgt is dat men weg blijft van mensen en later zelfs niet meer naar buiten gaat vanwege die angst – wat dus allemaal begon met de simpele vrees voor een trein te stappen.

Hebreeën 2:15 spreekt over het werk van Jezus en zegt: "En allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door **angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren**."

Merk op dat de angst voor de dood mensen tot slaven maakt, hen gebonden houdt. Het Griekse woord 'slavernij' is 'douleia,' van 'deo' wat wil zeggen 'te binden' en dat wordt voornamelijk gebruikt om 'de conditie van een slaaf' aan te geven. (Vine).

Angst voor de dood houdt mensen gebonden als slaven, aan allerlei angsten.

De angst boom
Denk eens aan een boom, met een wortelsysteem, onzichtbaar en onder de grond – dat wortelsysteem is zonde. De stam is de angst voor de dood en brengt 'voedingsmiddelen' van de wortel van zonde via de angst voor de dood, naar de vruchten toe. De vruchten van de boom kunnen allerlei angsten en fobieën zijn: hoogtevrees, angst voor spinnen, voor honden, voor kleine ruimtes, voor ziekenhuizen, angst om een ernstige ziekte te krijgen – welke angst je ook kunt bedenken, is de

vrucht aan die boom en wordt gevoed door angst voor de dood, dat op zijn beurt weer gevoed wordt door zonde.

Je kunt vrees voor spinnen herleiden naar angst voor de dood: Een spin zou je kunnen bijten, dus moet je naar een ziekenhuis, waar misschien een vleesetende bacterie is, waardoor je een ledemaat zou kunnen kwijtraken of zelfs zou kunnen dood gaan.

Vliegangst? Het is niet de angst om te vliegen, maar de angst neer te storten. Bang voor honden? Ze kunnen bijten, dat doe pijn…dus misschien een dokter, een ziekenhuis, stel dat die hond hondsdolheid heeft, dan zou je daar aan dood kunnen gaan.

We zijn bevrijd van de angst voor de dood, dus zijn we niet meer onderworpen aan de slavernij van vrees.

Dus als een geest van angst zich presenteert aan jouw emoties, is dat een directe aanval op het werk van Jezus in jouw leven – en daar het een geest is, is het zijn wil tegen die van jou. Je moet leren jouw wil te gebruiken om in te gaan tegen die vrees, zoals je iemand van je afduwt die jou van een klif wil duwen. En dat wil dus niet zeggen dat je moet gaan bidden, want Jezus zei dat we ze moeten uitwerpen, met een gebod en het gebruiken van Zijn Naam. Neem gezag over jouw angstige verbeeldingskracht, zorg dat jij denkt aan de Heer, aanbidt Hem en prijs Hem.

We rekenen met angst af door ons te grondvesten in het feit dat we alreeds in de eeuwigheid zijn, alreeds hemelburgers. Maar om die geestelijke waarheid in je leven en je hart te krijgen, kost moeite. Het moet eens en voor altijd voor je vaststaan – maakt niet uit wat er gebeurt, ik ga naar de hemel en daarom ben ik nergens bang voor, want het ergste dat kan gebeuren is dat ik bij Jezus ben.

Persoonlijke verantwoordelijkheid
Laten we als voorbeeld iemand nemen die jij een tijdje bij je in huis gehad hebt – een volwassen kind, een broer of zus, vriend, of iemand anders. Laten we eens zeggen dat die persoon misschien drugs gebruikt, of verkeerde relaties heeft, en weinig werkt.

De angst is dat je niet weet hoe het met hem/haar zal gaan als jij niet meer voor ze zorgt. Dan staan ze op straat. Of misschien in een shelter ergens? Maar Heer, wat moet ik doen? Als ik ze uit huis zet, is het mijn schuld als ze komen te sterven, maar ik kan het mij ook niet veroorloven hem hier te hebben en mijn leven te ontwrichten.

Het feit is dat wij ouders onze kinderen opvoeden tot zelfstandigheid. Iedereen die gezond van lichaam en denken is, kan voor zichzelf zorgen. Er is een tijd om iemand in je huis op te nemen en te helpen weer op eigen voeten te staan – begrijp me niet verkeerd – maar Jezus zei dat we slechts 1 jas hoeven te geven, niet je hele garderobe, en slechts 1 mijl extra lopen, niet een marathon.

Als je toegeeft aan die angst, en niet wil dat ze opgroeien, kan dat tot financiële en emotionele pijn leiden, als zij niet voor zichzelf betalen nadat je die extra mijl gegaan bent en ze die extra jas gegeven hebt. Dan geef je geen genade meer, maar dan onderhoud je die zonde, door hen afhankelijk van jou te maken en niet van God.

Gemaskeerd in christelijke ‘liefde,’ weerhoudt je eigenlijk die persoon op te groeien als persoon en van groei in de Heer. Zoals ik vorige week zei, als wij comfortabel zijn, is er meestal geen groei, en groei is nooit comfortabel. Soms moet je de angsten negeren en die persoon ongemakkelijk laten worden, zodat ze gaan groeien – vertel die persoon nadat jij die extra jas gegeven hebt en die extra mijl met hen gegaan bent, dat het nu de tijd is voor hen om zelf hun eigen kleren te kopen en voor zichzelf te zorgen.

Het antwoord
Het antwoord is om door de angst heen te gaan – en zorg ervoor dat iemand op zijn eigen voeten leert te staan. In ieder geval kan men zijn eigen deel van de huur betalen en zijn eigen onkosten – maak een plan en houd ze daaraan. Zoiets als ‘Over 2 weken heb je een baan, over 4 weken heb je je eerste salaris en krijg ik de helft daarvan voor de huur en de andere onkosten.

Ja, misschien moet jij ze helpen totdat ze betaald krijgen – maar als ze na een tijd nog steeds geen werk hebben en niet uit huis gaan om een baan te zoeken, om sollicitaties te doen en langs bedrijven te gaan voor een baan, dan moet je een keer een streep trekken.

Angst gebruikt jou – een demon van angst gebruikt jou – om hen klein te houden, afhankelijk en onvolwassen. Ga door die angst heen en geef hen geen gelegenheid meer lui te zijn. Dat is moeilijk, je zult je verschrikkelijk voelen, maar het is wel nodig.

Zie je, God geeft ons kansen, maar wij beslissen of we ze aanpakken. Angst weerhoudt ons de kansen die God geeft om te groeien aan te pakken. Dus eigenlijk loop je God in de weg, vecht je tegen hem, terwijl jij je afvraagt waar Zijn antwoord is. Vaak zijn wij zelf zowel het antwoord als het probleem.

Wel, met dit punt gaan we volgende week verder…ik hoop dat dit een zegen was.
Tot dan, Zegen!
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2014-08-30

Angst & Domme beslissingen Deel 4 (Angst/geld)

Dag allemaal,
Toen Chris de wil opgegeven had te leven, omdat hij 2 uur van ons vandaan zat, in het gezinsvervangend tehuis, wisten we dat we dichter bij hem zouden moeten wonen, zodat hij ons wekelijks zou kunnen zien, in plaats van maandelijks. Zou hij ons wekelijks zien, dan wisten we dat hij weer de wil zou hebben om te leven, en moeders kookkunst zou er voor zorgen dat hij die 30 pond die hij afgevallen was, weer zou aankomen.

1e Les – De omstandigheden eisten van ons te handelen
De angst was dat hij, 2 uur bij ons vandaan, zou komen te sterven. Nemen we hem mee naar huis om daar te sterven? Men wilde hem ontslaan en naar een verpleegtehuis sturen om daar te sterven. Hoe zouden we ooit in staat zijn iets in de bediening te doen, als we voor hem zouden moeten zorgen? Dat waren beide twee dagteken. Geloof ontkent de feiten niet, het beseft dat het de feiten kan veranderen. Maar geloof heeft nog steeds met de feiten te maken. Abraham en Sara wisten hoe oud ze waren, maar door een openbaring van de Heer wisten ze dat de feiten zouden veranderen. Wij moesten de feiten onder ogen zien; Chris wilde niet meer leven en was stervende. We moesten handelen en wel meteen.

2e Les – wij moesten de angst onder ogen zien
We wisten dat wij ons deel moesten doen, de situatie overdenken, voor we naar de Vader zouden gaan. Al jaren heb ik de gewoonte de instructies in Filippenzen 4:6 te volgen: allereerst: Wees in geen ding bezorgd. Maak DAN je wensen aan God bekend, met dankzegging en DAN zal de vrede van God je hart en gedachten behoeden. Vaak worstel ik met het nadenken over dingen, de angst aanpakken, de emoties die ik heb, en zodra dat gedaan is, DAN maak ik mijn verzoek bij de Vader bekend in gebed. Dit proces kan een seconde duren, of 2 maanden.

Maar wij moesten iets aan de bezorgdheid doen, de angst – wat moeten we doen? We waren 50 jaar oud, wilden geen huis huren, want het was nodig om vermogen op te gaan bouwen. We hadden wat cash om aan te betalen voor een huis, maar dit speelde in de zomer van 2008 toen de economie en de aandelenmarkt ineenstortte, alsmede verschillende banken en bedrijven als AIG, GM, Chrysler en diverse Wall Street bedrijven. Het was toen onmogelijk een hypotheek te krijgen. Iedere makelaar die we contacten gaf hetzelfde antwoord ‘we kunnen nu nog geen besluiten nemen’, wat verpletterend was.

3e Les – Nadat wij ons deel hadden gedaan, mentaal de opties doornemend, TOEN baden we pas.
OK Vader, we kunnen geen lening bij een bank krijgen, dus moeten we met een eigenaar zelf onderhandelen, zonder tussenkomst van een makelaar. De stad waar Chris nu woont, is aardig arm,

dus is het niet slim om daar een huis te kopen, omdat we dat later moeilijk zouden kunnen verkopen. Het lijkt logisch dat het huis ergens tussen Tulsa en waar Chris nu woont, moet zijn, en we willen geen appartement. Het liefst een huis buitenaf, handicap toegankelijk, en op een afstand van 30 minuten rijden naar Chris.

4e Les – Vraag de Vader openbaring van Zijn wil
Toen deze natuurlijke beslissingen genomen waren, en wij met de angst afgerekend hadden, konden we die exacte dingen bidden. Direct daarna zag ik in gebed in een visioen een kaart van het noordoosten van Oklahoma, met een kaart van Grand Lake, met een ovale cirkel gemarkeerd aan de noord/west kant van het meer. Toen ik naar een plek in dat ovaal keek, zag ik een wit huis, omringd door bomen, met een oprit voor een rolstoel, een licht hellende tuin, en toen zoemde het meer naar binnen en zag ik een hoekkamer, dat de kamer van Barb was, en een handicap aangepaste badkamer. Toen verdween het.

Les 4a – Blijf het juiste doen in het natuurlijke, en zie de angst onder ogen
Ik vertelde Barb wat ik gezien had, en dat ik de komende dagen met de auto in dat gebied wilde gaan rondrijden, BEHALVE naar de plek die de Vader had laten zien. Ik reed het hele meer rond en overal op een afstand van 45 tot 30 minuten van Chris vandaan, …ik zag hele dure huizen die te koop stonden via een makelaar, of juist krotten, die door de eigenaars verkocht weren, en alles wat daartussen in zit. Alle huizen waren boven de 200.000 dollar, wat ver boven ons budget van 500 dollar per maand was.

5e Les – Handel naar de openbaring – die daad, geloof, is de reactie van je hart
Op de 3e dag vertelde ik haar dat er in het natuurlijke niets beschikbaar was, wat ik voor mijn eigen gemoedsrust moest doen, zodat ik wist dat ik alles wat ik zelf kon doen, ook daadwerkelijk gedaan had. Heel bewust ging ik daarna naar de plek die de Vader mij in dat visioen had laten zien, en dat ik tot nu toe vermeden had. Ik volgde een lijn op de GPS, kwam terecht bij een kleine buurtschap van huisjes en helemaal aan het eind van die weg stond het huis dat ik gezien had, met een ‘via eigenaar te koop’ bord in de voortuin.

Ik belde onmiddellijk, maar moest een boodschap achterlaten. Het bleek later dat de eigenaar dat bord net neergezet had, voordat zij voor een week een reis naar een andere staat gingen maken. Toen ik niet direct een telefoontje terug kreeg, begon mijn hoofd te tollen. Toen we wel contact kregen, sloegen zij het bod af. Ik zei tegen Barb dat ik wist wat ik gezien had, ik ken de stem van de Vader, en ik had nog steeds vrede, ook al was ons bod, een prijs die de Vader mij genoemd had, afgewezen.

6e Les – Blijf bij de openbaring, bewaar het in je hart en ga verder
Zie je dat er een geweldige gelegenheid was om bang te worden? Nadat we wisten dat Chris niet meer wilde leven, gingen we twee keer per week naar hem toe, gaven hem te eten, hielpen hem uit bed, wat tijdelijk hielp om hem weer wat hoop te geven. De plannen van het tehuis om hem naar een verpleegtehuis te sturen, werden tijdelijk stilgezet. Maar ons bod voor het huis was afgewezen, terwijl ik zeker wist dat ik het van de Vader gehoord had, en dan was er nu de vraag: Wat moeten we doen? Ik zei tegen Barb dat we zouden wachten zodat de Vader bezig zou kunnen iets aan die situatie te doen, want het was immers Zijn probleem, omdat Hij het was die mij dat visioen gegeven had.

We moesten overstappen in Dallas naar een ander vliegtuig, toen het telefoontje kwam, - de verkopers, baptisten voorgangers, waren van gedachten veranderd omdat ze de indruk hadden dat de Heer wilde dat ze ons bod zouden accepteren, al hadden anderen tienduizenden dollars meer geboden – maar ze wilden gehoorzaam zijn en ze wilden ook graag dat er iemand in de bediening zou komen te wonen.

7e Les – God toonde het complete, volwassen werk/antwoord
We wonen hier nu 6 jaar, en nu pas begint het huis te lijken op wat ik in het visioen zag. Het had al wel een rolstoel opgang naar de voordeur – de moeder van de verkoper zat in een rolstoel, dus hadden ze dat voor haar gemaakt. Maar nu pas, nu Chris een aangepaste slaap- en badkamer krijgt, en Barb haar kantoortje, gaat het er op lijken.

Toen de Heer aan de toen geheten Saulus van Tarsus verscheen, op de weg naar Damascus, zei de Heer tegen Paulus (via Ananias*) dat hij voor koningen zou komen te staan – dat gebeurde pas

tientallen jaren later, want de Heer toont ons meestal wat zijn kan, het complete en volwassen werk. Daarom zag ik in dat visioen ons huis al helemaal aangepast – ik had er niet meer aan gedacht, pas toen duidelijk werd dat we veranderingen moesten maken om beter voor Chris te kunnen zorgen, herinnerde Barb mij aan dat visioen – en we zijn vol ontzag. (*Handelingen 9:10-17)

U geschiede naar uw geloof
Barb en ik zouden ons neergelegd kunnen hebben bij het sterven van Chris. Toen de directeur van het tehuis vertelde dat ze hem wilden laten opnemen in een verpleegtehuis, hadden we 'ja' kunnen zeggen. We zouden getreurd hebben over het heengaan van onze zoon, terwijl we hem zagen wegkwijnen, met vragen aan de Heer als 'Waarom?' Dat hadden we kunnen doen, omdat er in het natuurlijke geen oplossingen waren.

We hadden kunnen zeggen dat we niet ons hele leven konden omgooien, en de huisgemeente & leiders in Tulsa, vanwege onze zoon, en hem laten gaan. In plaats daarvan keken we naar de Vader voor een oplossing, en ik stond daar bij de directeur, smekend om ons meer tijd te geven en te beloven dat we tenminste 2 keer per week zouden langskomen om hem weer hoop te geven, en als ze na 2 weken geen verandering zouden zien, dan stemden we toe.

In 1 Koningen 17:9, gedurende een hongersnood, zegt de Heer tegen Elia om naar een zekere vrouw in Sarefat te gaan: "Zie, ik heb daar een weduwe geboden u te verzorgen." Elia wist dat er voorziening uit de hemel geboden was, maar de weduwe koos voor angst, want toen Elia kwam, zei ze tegen hem dat ze haar laatste maaltijd aan het klaarmaken was en dan zouden zij en haar zon sterven. Gelukkig veranderde ze van gedachten, gaf de hopeloosheid en de angst op, en koos ervoor Elia te geloven, met als gevolg dat ze van het meel en de olie kon blijven eten zolang de hongersnood duurde.

We kunnen haar dat niet kwalijk nemen, want zij keek naar het natuurlijke; hongersnood, 1 maaltijd over, en dus bijna dood. Maar toen zij de angst aan de kant deed en 'outside the box' begon te denken, naar de oplossing vanuit de hemel die Elia voorlegde, zag ze een wonder, ongeacht de omstandigheden waar het hele volk mee te maken had. Voorziening was er ALS zij weigerde bang te worden, als zij naar de hemel zou kijken voor een oplossing waar ze nooit over had kunnen dromen.

Mijn hoop is als je mijn verhaal en deze serie leest, dat je de vele gelegenheden gaat zien voor hemelse voorzieningen in jouw leven en in degenen waar we van houden. Al kan dat grote veranderingen inhouden en grote moeiten, ook voor de levens van je geliefden – het is jouw voorziening. Angst laat 1 verhaal zien, en het zal je geschieden naar die angst of die omstandigheden. Maar voor hen die de angst willen verwerpen – ik bedoel werkelijk van je af te werpen, door de tijd te nemen de dingen onder ogen te zien en mee af te rekenen, totdat er openbaring vanuit de hemel is, is er bovennatuurlijke voorziening en groei als persoon, en als persoon in Christus.

Volgende week een ander onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com